

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22253

гр. София, 27.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
закрито заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **6442** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 15076 от 16.06.2025 г. и вх. № 15562 от 20.06.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от П. С. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв. П.-М. М. Б., АК – В., с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № GRAM-703 от 04.06.2025 г., издадена от младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка “временно отнемане на СУМПС на водача, който управлява след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“. С жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената заповед, като е посочено, че оспорващият приема по лекарско предписание медикамента „Diazepam Actavis“ и в който се съдържа малко количество бензодиазепини, поради което е дал положителна проба за това вещество по време на направения му полеви тест. Допълнителен аргумент, който е посочен в искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение на обжалвания акт е обстоятелството, че Р. е лекар-рахабилитатор и като такъв му се налага да пътува до домовете на негови клиенти, възрастни хора, по отношение на които извършва рехабилитационна дейност. В тази връзка посочва, че автомобилът му, с който превозва себе си и специализирана техника за извършване на съответните процедури, е от жизнена важност за полагането на нормална трудова дейност. Инвокира съображения, че продължаването на заповедта може да причини тежка вреда както за него, така и за семейството му, което разчита на доходите му.

С разпореждане № 21364 от 20.06.2025 г. производството по делото е оставено без движение и са дадени указания на оспорващия в 7 дневен срок да представи писмени документи относно

твърдяното от него, че е медицинско лице, лекар-рахабилитор, който извършва рехабилитационна дейност по домовете на възрастни хора. В изпълнение на този акт, жалбоподателя депозира молба чрез Системата за сигурно електронно връчване на 23.06.2025 г., заведена в деловодството на АССГ на 26.06.2025 г. Към молбата са приложени дипломи за завършено висше медицинско образование, копие на Европейска професионална карта, издадена от Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (незаверени вярно с оригинала) и 2 бр. декларации (наречени уверения) от клиенти.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във всяка процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В тежест на оспорващия е да обоснове необходимостта от спиране изпълнението на административния акт, който го засяга. Представените с жалбата и допълнителната молба на П. Р. писмени документи не могат обосноват предпоставките по чл. 166, ал. 2 във връзка с чл. 60, ал. 1 АПК, че ще му бъде причинена значителна или поправима вреда от допуснатото по закон изпълнение на обжалваната заповед. От представените амбулаторни листове действително се установява, че на оспорващия е предписан медикаментът "Diazepam Actavis", който е продукт от групата на бензодиазепините, съгласно кратката му характеристика, публикувана на адрес: <https://salvia.bg/bg/lekarstva-s-recepta/28174-diazepam-10-mg-20-tabl-diazepam-10-mg-20-tabl.html>, но обстоятелството дали причината за позитивиране на направения му тест е именно употребата на това лекарство ще се установи с резултата от извършеното медицинско изследване на дадената от него проба. Допълнително представените с молба от 23.06.2025 г. писмени документи не се обоснова твърдението, че с допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед ще бъде причинена значителна или трудно поправима вреда на жалбоподателя, тъй като не са засегнати правата му на труд.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия

е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане не са ангажирани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ не са подкрепени от такива писмени доказателства, които да обосноват наличието на вреди, които са противопоставими на обществения интерес по безопасно управление на МПС.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното, Административен съд – София-град, III отделение, 8 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на П. С. Р., ЕГН [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № GRAM-703 от 04.06.2025 г., издадена от младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).
Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: